

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/135/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121921320
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1121921320.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci zosúladenia údajov v obchodnom registri obchodnej spoločnosti Spinner, s.r.o. v likvidácii, Šustekova 17, 851 04 Bratislava, IČO: 35 722 550, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 46Exre/85/2021-4 zo dňa 27. júla 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 46Exre/85/2021-4 zo dňa 27. júla 2021 odmieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil navrhovateľovi, I.. L. R., W. XX/XX, XXX XX Q., aby v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za spracovanie hromadného podania, vyrubený podľa položky 20b Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v sume 1,- euro.

Navrhovateľ bol súčasne súdom prvej inštancie poučený o neprípustnosti odvolania proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo vydané sudcom Okresného súdu Bratislava I.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý uviedol, že z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, ktoré podania súd prvej inštancie vyhodnotil ako také, ktoré tvoria spoločné hromadné podanie, pričom bez existencie akejkoľvek špecifikácie v naznačenom smere, nie je, podľa neho, možné ukladať sťažovateľovi povinnosť úhrady poplatku za úkony súdu.

3. Navrhovateľ tiež namietal, že nie je zrejmé, prečo boli podania súdom prvej inštancie, ktoré tvoria súčasť iných, viac než desiatich podaní, podaných tým istým subjektom v ten istý deň, keďže aj konanie je pre každú právnickú osobu samostatné a v platobnom rozkaze je výslovne označená osoba právnickej osoby, nie navrhovateľa, I.. L. R..

Odvolateľ - navrhovateľ ďalej uviedol, že z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, či spoplatnenie podania je vo vzťahu ku skupine podaní (k hromadnému podaniu), podaním v poradí desiatym alebo iným, a či má alebo nemá byť spoplatnené, pričom spoplatnené v spojení s § 42 OSP nemôže byť podanie, ktoré je v poradí prvým až deviatym podaním.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 39/2007 zo dňa 29. marca 2007.

Navrhovateľ tiež namietal nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia z dôvodu absencie uvedenia skutkových a právnych dôvodov, ktoré viedli súd k jeho vydaniu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 169 OSP.

V závere svojho odvolania navrhovateľ uviedol, že žiadna právna úprava, teda ani zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, a ani zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch, nepozná poplatok pomenovaný ako „poplatok za spracovanie podania“.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací bez nariadenia pojednávania pred vecným preskúmaním odvolania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné, v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP) odmietnuť ako neprípustné.

5. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, okrem § 357 písm. a).

Podľa § 234 ods. 1 CSP, súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Ustanovenie § 357 CSP taxatívne uvádza uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné odvolanie, pričom uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok nie je v ustanovení § 357 uvedené, a ani zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov neupravuje prípustnosť odvolania proti tomuto typu rozhodnutí, čo zakladá neprípustnosť odvolania proti predmetnému uzneseniu napadnutému odvolaním, a teda správnosť poučenia súdu prvej inštancie o neprípustnosti odvolania.

7. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel odvolací súd k záveru, že predmetné odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, preto odvolací súd, v súlade s ustanovením § 386 písm. c) CSP odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 46Exre/85/2021-4 zo dňa 27. júla 2021 odmietol ako neprípustné.

9. Podľa ustálenej judikatúry súdov SR, vrátane Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd v uvedených prípadoch rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku rozhodnutia napadnutého súdu prvej inštancie a jemu predchádzajúce konanie.

10. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žiadne zákonné ustanovenie nevyklučuje sudcu z priameho rozhodovania o poplatkovej povinnosti, aj keď s účinnosťou od 1.7.2017 zmenou § 14 zák. č. 71/1992 Zb. vykonanou zákonom NR SR č. 152/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bolo ustanovenie § 14 doplnené novým odsekom 4 upravujúcim konanie a rozhodovanie vo veciach zákona č. 71/1992 Zb.; ktorá úprava zakotvila, že podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania, a sudcovi je zverené konanie a rozhodovanie o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.2.2017 sp. zn. III. ÚS 152/2017, podľa ktorého ... „Dvojinštančnosť konania je podľa judikatúry ústavného súdu ústavnoprocesný princíp, ktorému musí byť podriadená aj organizačná sústava súdov zo zákonom ustanovenou pôsobnosťou jednotlivých stupňov súdov (II. ÚS 195/06)“.

Dvojinštančnosť tak, ako ju vyložil ústavný súd v roku 2006 však už nemala, s ohľadom na plynutie času a vývoj judikatúry, prinajmenšom od roku 2005 oporu v procesnej úprave.

Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Le Compte, Van Lauven a De Meyere proti Belgicku z 23. júna 1971, Adolf proti Rakúsku z 26. marca 1982, Feldbrugge proti Holandsku z 29. mája 1986), dvojinštančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania (sporového či mimosporového). V dvojinštančnosti treba vidieť najmä prejav úsilia minimalizovať možné pochybenia v rozhodnutiach súdov prvej inštancie, ktoré je súčasne opodstatnené aj za cenu predloženia konania (o dobu odvolacieho konania), ako aj za cenu jeho predrazenia (o trovy odvolacieho konania).

... „Striktné trvanie na formálnych stránkach práva neplní žiadnu rozumnú funkciu, ale naopak, popiera samotný zmysel právnej úpravy (IV. ÚS 19/2012).“

... „Civilné sporové konanie nemusí byť nevyhnutne dvojinštančné; požiadavkám spravodlivého procesu vyhovuje aj konanie vykonané pred súdom iba v jednej inštancii (napr. § 386 CSP). Ústavný súd k tomuto uvádza, že z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinštančné, s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z článku II. Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jednoištančné súdnictvo, najmä potom vo veciach objektívne badateľného významu, teda nijako nevybočuje z ústavných medzí.“

11. Konajúci odvolací Krajský súd v Bratislave súčasne poukazuje na súladné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2016 sp. zn. 7Co 683/2016, v ktorom súd uviedol, že: „Zákon v § 357 CSP taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. V tomto prípade ide o uznesenie, ktorým súd rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Odvolací súd pri skúmaní prípustnosti odvolania proti uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku vychádza z toho, že zákon o súdnych poplatkoch v § 14 ods. 1 uvádza, že na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon o súdnych poplatkoch v žiadnom svojom ustanovení neupravuje, že by proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie (§ 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/ a ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov) bolo odvolanie prípustné. Preto odvolací súd aplikoval § 355 ods. 2 CSP, podľa ktorého proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len vtedy, ak to zákon pripúšťa. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Keďže v danom prípade prípustnosť odvolania proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok neupravuje ani zákon o súdnych poplatkoch a ani Civilný sporový poriadok, znamená to v konečnom dôsledku, že odvolanie prípustné nie je. Odvolací súd teda, posudzujúc prípustnosť odvolania podaného žalobcom proti uzneseniu súdu prvej inštancie urobil záver, že žalobca podal odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.“

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

13. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).